

лѣтото — други, презъ есенъта и зимата — различни свойства отъ тия на първитѣ два сезона.

Когато спрѣ при кладенеца да си почине, Христосъ се разговаряше съ самарянката. Той ѝ говорѣше за живата вода, а тя разбираше обикновената вода и се чудѣше, какъ може да ѝ даде вода, когато нѣма почерпало. Сега и вие мжно разбирате въпроса за мисълъта и, въ края на краищата, ще кажете като самарянката: Дай ни отъ тази вода да не ожадняваме. Най-после Христосъ каза на самарянката: „Иди и повикай мжжа си!“ — Нѣмамъ мжжъ. Мжжътъ представя човѣшкия умъ. Значи, самарянката нѣмаше умъ, т. е. въ нея не бѣше събуденъ висшиятъ умъ, който възприема правилно нѣщата. Като живѣе, човѣкъ трѣбва да работи върху себе си, да развива своя възвишенъ умъ. Да прояви човѣкъ своя възвишенъ умъ, това значи, да прояви мжжа въ себе си.

Днесъ всѣки човѣкъ иска да бжде мжжественъ, да прояви характеръ и сила. Човѣкъ не може да бжде мжжественъ, ако нѣма умъ. Човѣкъ не може да бжде устойчивъ, ако нѣма сърдце. Умътъ развива мжжественостъ, а сърдцето — устойчивостъ. Затова, именно, мжжътъ се отличава съ сила, а жената — съ устойчивостъ. Пуснете жената въ празна кѣща и вижте, какво ще стане. Следъ нѣколко години кѣщата ще бжде пълна. Това, което човѣкъ върши отвънъ, същевременно става и вътре въ него. Понеже едно отъ качества